Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40433
Copyright: Melk, Benediktinerstift

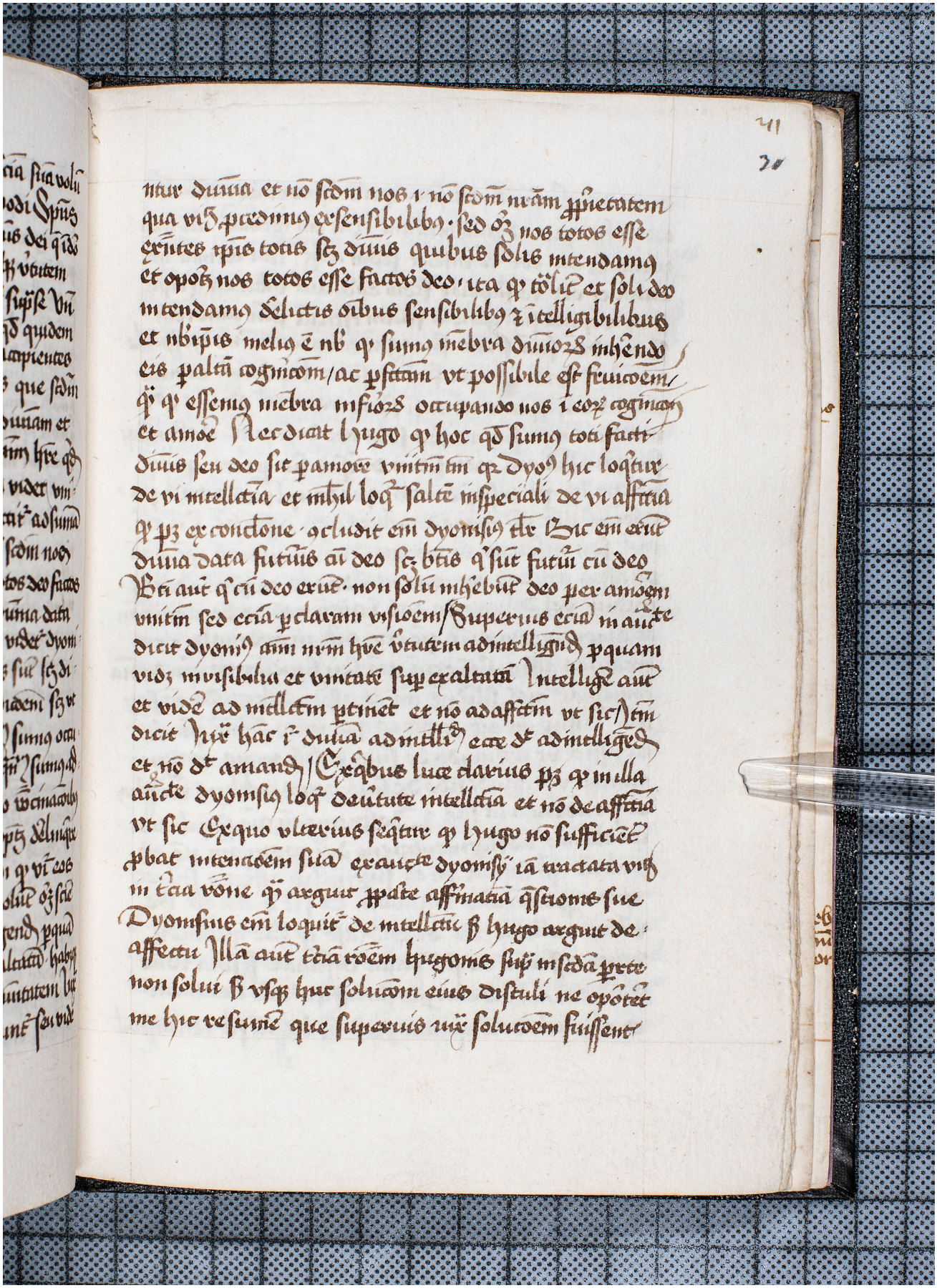

ntur diuina et nō sēdm nos i nō sēdm nrām ꝓprietatem
qua vid pcedmq exsensibilibq · sed oz nos totos esse
ēntes ipis totis sēz diuis quibus solis intendamq
et opoēz nos totos esse factos deo / ita q tōlie et soli deo
intendamq delectis oibus sensibilibq z intelligibilibus
et nbipis melig ē nb q sumq mēbra diuinoꝝ inhēndo
eis paltū cognicōm / ac pfectam vt possibile est fruicōem /
q q essemq mēbra infiorꝝ occupando nos i coz cognicōe
et amōe Nec dicat hugo q hoc qd sumq tota facti
diuis seu deo sit pamore vnitm tm qz dyo hic loqtur
de vi intellectiua et nihil loq saltē inspeciali de vi affectiua
q pz ex conclusione · ocludit enim dyonisiq tle Sic enim erit
diuina data fiduciis ai deo sēz btis q sint futui cu deo
Bti aut q cu deo erit · non solu inhebit deo per amōem
vnitm sed etiā p claram visiōem / Superius etiā in auctte
dicit dyonisiq anim nrm hic vtutem adintelligend pquam
vidz invisibilia et vnitate sup exaltatā Intelligē aut
et videē ad intellectm ptinet et nō ad affectm vt sic / Item
dicit hui hac i diuina adintelligend et adintelligend
et nō dē amand / Ex qbus luce clarius pz q in illa
auctte dyonisiq loq de ūtute intellectiua et nō de affectiua
vt sic Ex quo vlterius sequitur q hugo nō sufficiēter
pbat intentōem suā ex auctte dyonisii ia tractata vid
in tcia cōne q arguit ꝓpte affinitatē q̄stionis sue
Dyonisius enim loquit de intellectu ß hugo arguit de
affectu Illa aut tcia rōem hugonis sup in seda pte
non solui ß vsq hic solucōm eius distuli ne oportet
me hic resumē que superius iui solucōem fuissent